

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 185 (XXIX) — Nr. 140

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 23 februarie 2017

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 761 din 13 decembrie 2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 250 alin. (1) din Codul de procedură penală	2-5	194. — Decizie pentru numirea domnului Maricel Floricel Dima în funcția de subsecretar de stat la Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale.....	12
Decizia nr. 791 din 15 decembrie 2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 172 alin. (10) din Codul de procedură penală	5-8	195. — Decizie pentru numirea domnului Adrian Marius Rîndunică în funcția de secretar de stat la Ministerul Muncii și Justiției Sociale.....	12
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
60. — Hotărâre privind alocarea temporară, pentru luna februarie a anului 2017, a unor sume din venituri din privatizare ordonatorului principal de credite cu rol de Autoritate de management pentru Programul operațional Inițiativa pentru întreprinderile mici și mijlocii (POIIMM).....	9	196. — Decizie privind numirea domnului Emil Niță în funcția de vicepreședinte al Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor.....	13
DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI			
190. — Decizie privind eliberarea domnului Radu Horia Dorcioman, la cerere, din funcția de secretar de stat la Ministerul Comunicațiilor și Societății Informaționale	10	197. — Decizie privind numirea domnului Lucian Puiu Georgescu în funcția de secretar de stat la Ministerul Cercetării și Inovării.....	13
191. — Decizie pentru numirea domnului Cătălin Cosmin Olteanu în funcția de secretar de stat la Ministerul Finanțelor Publice	10	198. — Decizie pentru eliberarea doamnei Simona Olimpia Negru din funcția de secretar de stat la Ministerul Mediului.....	14
192. — Decizie pentru numirea domnului Stetco Istrate în funcția de secretar de stat la Ministerul Apelor și Pădurilor	11	199. — Decizie pentru numirea doamnei Simona Olimpia Negru în funcția de secretar de stat la Ministerul Apelor și Pădurilor	14
193. — Decizie pentru numirea domnului Cosmin Răzvan Butuza în funcția de secretar de stat la Ministerul Tineretului și Sportului.....	11	200. — Decizie privind eliberarea domnului Gabriel Petre din funcția de președinte, cu rang de secretar de stat, al Comisiei Naționale pentru Controlul Activităților Nucleare	15
		201. — Decizie privind numirea domnului Cristian Gentea în funcția de președinte, cu rang de secretar de stat, al Comisiei Naționale pentru Controlul Activităților Nucleare	15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 761**

din 13 decembrie 2016

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 250 alin. (1)
din Codul de procedură penală**

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Mihaela Ionescu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Marinela Mincă.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 250 alin. (1) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Loz Itzhak, Norani Slava și Loz David în Dosarul nr. 17.017/3/2016 al Tribunalului București — Secția penală și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 782D/2016.

2. La apelul nominal răspunde pentru autorii excepției, avocat Alexandra Jipa, cu împuternicire avocațială depusă la dosar.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul apărătorului autorilor excepției care solicită admiterea excepției de neconstituționalitate, reiterând motivele de neconstituționalitate cuprinse în notele scrise aflate la dosarul cauzei. Depune concluzii scrise în susținerea excepției de neconstituționalitate.

4. Reprezentantul Ministerului Public, având cuvântul, solicită respingerea, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate, întrucât autorul invocă aspecte de interpretare și aplicare a dispozițiilor art. 250 alin. (1) din Codul de procedură penală. Observă că, în cauză, autorii au formulat două contestații cu privire la măsura asigurătorie dispusă, motivele noi invocate de către autori vizând informații cu privire la care apărătorul autorilor a luat cunoștință la un anumit moment procesual. Solicită menținerea jurisprudenței instanței de control constituțional referitoare la textul de lege criticat.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

5. Prin Încheierea din 11 mai 2016, pronunțată în Dosarul nr. 17.017/3/2016, **Tribunalul București — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 250 alin. (1) din Codul de procedură penală.** Excepția a fost ridicată de Loz Itzhak, Norani Slava și Loz David într-o cauză având ca obiect contestarea măsurii asigurătorii a sechestrului instituită prin Ordonanța nr. 5.600/P/2011 din data de 17 decembrie 2014 a Parchetului de pe lângă Tribunalul București asupra sumei de 1.031.899 USD, sumă ce ar proveni din vânzarea cazinoului Phenicia din București, în legătură cu care Loz Itzhak este cercetat în cauză pentru săvârșirea infracțiunii de evaziune fiscală. Autorul excepției Loz Itzhak susține că, deși la instituirea

sechestrului această sumă aparent îi aparținea, din actele depuse ulterior rezultă că suma a fost împrumutată de la tatăl său, iar, în urma decesului ambilor părinți, i-ar reveni doar o cotă de 1/3 din sumă, cotă la care, de altfel, a renunțat expres în favoarea fraților săi, acest din urmă aspect având caracter de noutate în cauză.

6. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autorii susțin, în esență, că normele procesual penale criticate determină imposibilitatea obiectivă de a contesta măsura asigurătorie atunci când intervin elemente noi în cursul fazei de urmărire penală, măsura a fost deja contestată și încheierea judecătorului de drepturi și libertăți a fost în sensul respingerii contestației. Apreciază că, în lumina acestor dispoziții procesual penale, se creează un dezechilibru procesual accentuat, persoana acuzată neavând acces liber la justiție și fiind în imposibilitatea de a ataca dispoziția de indisponibilizare luată de procuror, deși au apărut elemente noi care justifică ridicarea măsurii.

7. **Tribunalul București — Secția penală** apreciază ca fiind neîntemeiată excepția de neconstituționalitate. În acest sens face referire la deciziile Curții nr. 486 din 23 iunie 2015 și nr. 629 din 8 octombrie 2015. Totodată, reține considerentele din paragraful 32 al Deciziei Curții nr. 20 din 19 ianuarie 2016 și paragraful 24 al Deciziei Curții nr. 28 din 20 ianuarie 2016 și apreciază că în jurisprudența precitată a Curții Constituționale au fost examinate toate criticile invocate de autori, dispozițiile art. 250 alin. (1) din Codul de procedură penală fiind considerate, în mod constant, ca respectând toate normele și principiile constituționale la care autorii excepției au făcut referire.

8. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate invocate.

9. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 250 alin. (1) din Codul de procedură penală este neîntemeiată. În acest sens reține că efectul măsurilor asigurătorii îl constituie indisponibilizarea bunurilor ce fac obiectul lor, iar nu ieșirea acestora din patrimoniul proprietarului, astfel încât dispozițiile art. 44 alin. (8) din Constituție nu sunt incidente în cauză. Totodată, arată că măsurile asigurătorii nu ating substanța dreptului de proprietate, ci limitează doar atributul dispoziției materiale și juridice asupra bunurilor sechestrate, însă această ingerință se justifică prin necesitatea protejării intereselor persoanei vătămate, este proporțională cu scopul urmărit, fiind temporală și se aplică nediscriminatoriu, astfel încât dispozițiile criticate nu aduc atingere art. 44 din Constituție. Apreciază că prevederile criticate nu îngreșesc accesul la justiție, ci, dimpotrivă, în deplin acord cu principiul instituit în art. 124 alin. (1) din Constituție, acestea reglementează mijlocul procesual de contestare la judecătorul de drepturi și libertăți a măsurii asigurătorii dispuse de procuror în cursul urmăririi penale.

10. **Avocatul Poporului** face precizarea că a transmis punctul său de vedere în sensul că prevederile art. 250 alin. (1) din Codul de procedură penală sunt constituționale, acesta fiind reținut în Decizia Curții nr. 629 din 8 octombrie 2015. Arată că își menține punctul de vedere anterior exprimat.

11. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, notele scrise depuse în ședința publică, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

12. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

13. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 250 alin. (1) din Codul de procedură penală, care au următorul cuprins: *„Împotriva măsurii asigurătorii luate de procuror sau a modului de aducere la îndeplinire a acesteia suspectul ori inculpatul sau orice altă persoană interesată poate face contestație, în termen de 3 zile de la data comunicării ordonanței de luare a măsurii sau de la data aducerii la îndeplinire a acesteia, la judecătorul de drepturi și libertăți de la instanța căreia i-ar reveni competența să judece cauza în fond.”*

14. Autorii excepției susțin că prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 16 privind egalitatea în drepturi a cetățenilor, art. 18 alin. (1) relativ la cetățenii străini și apatrizii, art. 21 referitor la accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil, art. 44 alin. (2) și (8) privind garantarea dreptului de proprietate și a creanțelor asupra statului, respectiv prezumția dobândirii în mod licit a averii și faptul că averea dobândită licit nu se confiscă, art. 124 alin. (2) potrivit cu care justiția este unică, imparțială și egală pentru toți și art. 129 referitor la folosirea căilor de atac.

15. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că prin Decizia nr. 486 din 23 iunie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 712 din 22 septembrie 2015, paragraful 15, și prin Decizia nr. 629 din 8 octombrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 868 din 20 noiembrie 2015, paragrafele 17—27, s-a pronunțat cu privire la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 250 alin. (1) din Codul de procedură penală, reținând că măsurile asigurătorii dispuse de procuror pot fi contestate atât pe fond, cât și cu privire la aducerea lor la îndeplinire, la judecătorul de drepturi și libertăți. Pe fond, sechestrul asigurător poate fi contestat în 3 zile de la data comunicării ordonanței de luare a măsurii, odată cu contestarea temeiniciei măsurii putându-se contesta și neregularitățile actului prin care a fost dispusă instituirea sechestrului asigurător, așadar toate mențiunile pe care trebuie să le conțină ordonanța procurorului, potrivit art. 286 din Codul de procedură penală, așa încât judecătorul de drepturi și libertăți va proceda la verificarea condițiilor legale pentru luarea măsurii asigurătorii, respectiv necesitatea și întinderea prejudiciului. Curtea a reținut că, ulterior întocmirii actelor de executare a măsurii sechestrului, persoanele interesate au posibilitatea să conteste modul de aducere la îndeplinire a măsurii, în termen de 3 zile de la data când a fost pusă în executare, așadar al actelor de executare efectuate de organele de cercetare penală — inventarierea bunurilor, înscrierile funciare, valorificarea bunurilor. Cât privește termenul în care calea de atac poate fi exercitată de persoanele interesate, acesta este de 3 zile *„de la data comunicării ordonanței de luare a măsurii sau de la data*

aducerii la îndeplinire a acesteia”. Cu privire la instituirea acestui termen, Curtea a reținut că, potrivit art. 129 din Constituție, *„Împotriva hotărârilor judecătorești, părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac, în condițiile legii”*. Prin urmare, legiuitorul poate să reglementeze, în privința căilor de atac, termene, forma și conținutul, instanța la care se depun, competența și modul de judecare, soluțiile ce pot fi adoptate, astfel cum prevede și art. 126 alin. (2) din Constituție, potrivit căruia *„Competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege”*. În consecință, Curtea a reținut că stabilirea unor condiționări pentru introducerea acțiunilor în justiție nu constituie, în sine, o încălcare a accesului liber la justiție, el presupunând accesul la mijloacele procedurale prin care se îndeplinește justiția, fiind de competența exclusivă a legiuitorului de a institui regulile de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești, soluție ce rezultă, astfel cum s-a arătat, din dispozițiile art. 126 alin. (2) din Constituție. Prin reglementarea dispozițiilor procesual penale referitoare la contestarea măsurilor asigurătorii dispuse de procuror, legiuitorul și-a exercitat tocmai competența dată în sarcina sa de textul art. 126 alin. (2) din Constituție, ținând cont de specificul măsurilor asigurătorii instituite în procesul penal — măsuri procesuale cu caracter provizoriu — și de scopul pentru care acestea sunt dispuse, respectiv de a preveni ascunderea, distrugerea, înstrăinarea sau sustragerea de la urmărire a bunurilor care ar putea să asigure repararea prejudiciului cauzat prin infracțiune, plata amenzii, a cheltuielilor judiciare sau realizarea confiscării, dispuse prin hotărâre judecătorească rămasă definitivă. Cu alte cuvinte, prin instituirea măsurilor asigurătorii se acordă persoanei vătămate care s-a constituit parte civilă în procesul penal o garanție a reparării prejudiciului creat prin fapta ilicită, iar statul are certitudinea solvabilității suspectului, inculpatului, persoanei responsabile civilmente în vederea recuperării cheltuielilor judiciare, a plății amenzii ori a existenței bunurilor în proprietatea subiecților procesuali, a părților menționate ori a altor persoane, în vederea confiscării. Dispozițiile procesual penale referitoare la contestarea măsurilor asigurătorii dispuse de procuror, limitând contestarea acestora la un termen de 3 zile care începe să curgă de la data comunicării ordonanței de luare a măsurii sau de la data aducerii la îndeplinire a acesteia, asigură ordinea de drept, indispensabilă pentru valorificarea drepturilor proprii, cu respectarea atât a intereselor generale, cât și a drepturilor și intereselor legitime ale celorlalți titulari, cărora statul este ținut, în egală măsură, să le acorde ocrotire.

16. Curtea reține că, prin deciziile precitate, a analizat constituționalitatea dispozițiilor procesual penale referitoare la contestarea măsurilor asigurătorii dispuse de procuror, în ipoteza formulării contestației pentru motive preexistente sau concomitente emiterii ordonanței prin care s-a dispus măsura asigurătorie, statuând că acestea sunt constituționale raportat la prevederile constituționale privind liberul acces la justiție.

17. În prezenta cauză, însă, autorii excepției susțin că dispozițiile procesual penale criticate lipsesc persoana față de care s-a dispus instituirea unei măsuri asigurătorii de posibilitatea de a solicita, pe parcursul procesului penal, modificarea sau chiar ridicarea respectivei măsuri, pentru motive survenite ulterior luării acesteia, fiindu-i astfel încălcat, printre altele, dreptul de acces la justiție.

18. Cu privire la aceste din urmă critici de neconstituționalitate, Curtea s-a pronunțat prin Decizia nr. 20 din 19 ianuarie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 269 din 8 aprilie 2016, paragraful 32 și următoarele, și Decizia nr. 28 din 20 ianuarie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 155 din 1 martie 2016, paragraful 18 și următoarele. În deciziile precitate, Curtea a reținut că normele procesual penale în materia măsurilor asigurătorii înființate de organele penale —

cu privire la cazul particular al desființării (ridicării/încetării) măsurilor asigurătorii — se completează cu dispozițiile procesual civile, în temeiul art. 2 alin. (2) din Codul de procedură civilă, dispozițiile procesual civile constituind izvor de drept procesual penal în măsura în care Codul de procedură penală nu cuprinde dispoziții contrare.

19. Curtea a constatat că normele procesual civile, spre deosebire de normele procesual penale în materia măsurilor asigurătorii, reglementează atât desființarea de drept a sechestrului asigurător [art. 955 din Codul de procedură civilă, în caz de nedepunere a cauțiunii în ipotezele reglementate de art. 953 alin. (1) și (3) din același cod], cât și instituția ridicării sechestrului asigurător — art. 957 alin. (1) din Codul de procedură civilă. Așadar, potrivit art. 957 alin. (1) din Codul de procedură civilă, *„Dacă debitorul va da, în toate cazurile, o garanție îndestulătoare, instanța va putea ridica, la cererea debitorului, sechestrul asigurător”*. În aceste condiții, Curtea a reținut că legea procesual civilă reglementează pentru debitor un remediu eficient pentru ridicarea măsurii sechestrului asigurător, și anume în cazul în care dă o garanție — reală sau personală — îndestulătoare. Așa încât, dacă se va constitui la dispoziția creditorului o asemenea garanție, debitorul este îndreptățit să formuleze o cerere prin care să solicite ridicarea sechestrului, astfel încât bunurile sale vor fi scoase de sub măsura indisponibilizării. Cât privește poprirea asigurătorie, potrivit art. 971 alin. (1) din Codul de procedură civilă, soluționarea cererii, executarea măsurii, desființarea și ridicarea popriii asigurătorii se vor efectua potrivit dispozițiilor art. 954—959 din același cod, care se aplică în mod corespunzător, așa încât condițiile înființării popriii asigurătorii, ca și cele privind ridicarea acesteia sunt cele prevăzute la sechestrul asigurător, anterior menționate.

20. Curtea a constatat, totodată, că normele procesual civile reglementează și un alt mijloc legal prin care debitorul sau terțul garant poate obține desființarea măsurilor asigurătorii, împiedicând valorificarea bunurilor la care acestea se referă, și anume *„depunerea cu afecțatiune specială”*. Potrivit art. 721 alin. (1) din Codul de procedură civilă, *„Până la adjudecarea bunurilor scoase la vânzare silită, debitorul sau terțul garant poate obține desființarea măsurilor asigurătorii ori de executare, consemnând la unitatea prevăzută de lege, la dispoziția executorului judecătoresc, întreaga valoare a creanței, cu toate accesoriile și cheltuielile de executare, și depunând dovada de consemnare la executorul judecătoresc.”* Așadar, prin efectuarea depunerii cu afecțatiune specială, măsurile asigurătorii instituite încetează. De asemenea, Codul de procedură civilă reglementează, în cuprinsul art. 751, situațiile în care debitorul are posibilitatea fie de a opri executarea silită prin împiedicarea aplicării sechestrului, fie de a obține ridicarea sechestrului în cazul în care a fost deja instituit. Cele două cazuri de împiedicare/ridicare a sechestrului prevăzute de art. 751 din Codul de procedură civilă sunt următoarele: a) debitorul plătește creanța, inclusiv accesoriile și cheltuielile de executare, în mâinile creditorului sau reprezentantului său având procură specială; b) debitorul face depunerea cu afecțatiunea specială prevăzută la art. 721 alin. (1) și predă executorului recipisa de consemnare. Similar, în cazul popriii, art. 784 alin. (6) din Codul de procedură civilă reglementează situația în care măsura indisponibilizării sumelor de bani sau a bunurilor mobile corporale poprite poate înceta, respectiv în cazul în care debitorul consemnează, cu afecțatiune specială, toate sumele pentru acoperirea cărora a fost înființată poprirea, la dispoziția executorului judecătoresc, în condițiile prevăzute la art. 721. În acest caz, debitorul va înmâna recipisa de consemnare executorului judecătoresc, care îl va înștiința de îndată pe terțul poprit, care devine astfel obligat să deblocheze conturile debitorului sau bunurile mobile corporale ale acestuia. Practic,

pentru ca debitorul să evite o pagubă în patrimoniul său, legiuitorul i-a recunoscut posibilitatea de a consemna cu afecțatiune specială întreaga valoare a creanței la dispoziția executorului, înmânându-i acestuia dovada consemnării.

21. Așadar, având în vedere că normele procesual civile precitate reglementează cu privire la desființarea măsurilor asigurătorii, la cerere, în ipotezele în care debitorul dă o garanție — reală sau personală îndestulătoare, face depunerea cu afecțatiune specială ori plătește creanța, inclusiv accesoriile, Curtea a constatat că, în măsura în care se face aplicarea acestora în materie penală, suspectul/inculpatul, față de care s-a dispus instituirea unei măsuri asigurătorii, poate solicita, pe parcursul procesului penal, desființarea (ridicarea/încetarea) respectivei măsuri, dreptul de acces la justiție și dreptul la apărare fiind astfel garantate.

22. De altfel, cât privește poprirea asigurătorie, Curtea a reținut că, potrivit art. 254 alin. (2) din Codul de procedură penală, sumele de bani datorate cu orice titlu suspectului ori inculpatului sau părții responsabile civilmente de către o a treia persoană ori de către cel păgubit, poprite în mâinile acestora, în limitele prevăzute de lege, *„vor fi consemnate de către debitor, după caz, la dispoziția organului judiciar care a dispus poprirea sau a organului de executare, în termen de 5 zile de la scadență, recipisele urmând a fi predate procurorului, judecătorului de cameră preliminară ori instanței de judecată în termen de 24 de ore de la consemnare”*. Așadar, după identificarea de către organul de executare a terțului poprit și comunicarea către acesta a unei copii după ordonanța sau încheierea prin care s-a instituit poprirea, terțul poprit are obligația de a se conforma de îndată acestei dispoziții, în sensul indisponibilizării sumelor datorate debitorului. După indisponibilizarea sumelor scadente, terțul are obligația de a consemna sumele de bani pe numele suspectului/inculpatului sau părții responsabile civilmente, dar la dispoziția organului judiciar care a dispus măsura ori a organului de executare, fiind fixat în acest sens un termen de maximum 5 zile de la scadența sumelor de bani. Organului judiciar care a dispus măsura ori care a pus-o în executare i se comunică de către terț acele recipise prin care se face dovada sumelor de bani, termenul de comunicare fiind de maximum 24 de ore. În acest mod, organul judiciar ori organul de executare poate aprecia momentul în care sumele astfel consemnate îndestulează suma a cărei garantare de plată se urmărește prin poprirea instituită, astfel încât din oficiu sau la cerere să poată ridica poprirea asupra sumelor datorate ulterior. Așadar, Curtea a reținut că, ulterior înființării popriii, se poate ajunge la ridicarea acesteia, din oficiu — de către organul judiciar sau organul de executare — sau la cererea debitorului poprit, în ipotezele în care datoria a fost stinsă prin plată de către terțul poprit ori datoria a fost stinsă prin plată chiar de către debitor, în conformitate cu dispozițiile Codului de procedură civilă, menționate anterior.

23. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a modifica jurisprudența Curții, atât soluția, cât și considerentele deciziei precitate sunt aplicabile și în prezenta cauză.

24. Cu privire la critica de neconstituționalitate referitoare la egalitatea cetățenilor în fața legii, protecția generală a averilor cetățenilor străini și apatrizii și garantarea dreptului de proprietate și a creanțelor asupra statului, Curtea observă că autorii excepției de neconstituționalitate au procedat la simpla invocare a dispozițiilor constituționale ale art. 16 alin. (1), art. 18 alin. (1) și art. 44 alin. (2) și (8) fără a prezenta motive sau argumente în susținerea excepției, și cum din formularea excepției nu se poate deduce, în mod rezonabil, vreo critică de neconstituționalitate, Curtea constată că excepția de neconstituționalitate raportată la aceste prevederi constituționale nu poate fi reținută.

25. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Loz Itzhak, Norani Slava și Loz David în Dosarul nr. 17.017/3/2016 al Tribunalului București — Secția penală și constată că dispozițiile art. 250 alin. (1) din Codul de procedură penală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalul București — Secția penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 13 decembrie 2016.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Mihaela Ionescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 791

din 15 decembrie 2016

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 172 alin. (10) din Codul de procedură penală

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Mihaela Ionescu	— magistrat-asistent

efectuează, din dispoziția procurorului constatări tehnico-științifice, care constituie mijloace de probă, în condițiile legii. Totodată, din același act normativ rezultă că inspectorii antifraudă detașați în cadrul parchetelor își desfășoară activitatea sub autoritatea exclusivă a conducătorului parchetului în cadrul căruia funcționează, așadar independent de agenție. În aceste condiții apreciază că nu poate fi reținută critica referitoare la lipsa de imparțialitate a acestor funcționari.

CURTEA,

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Marinela Mincă.

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 172 alin. (10) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Cristian Ilie în Dosarul nr. 8.206/105/2015/a8 al Tribunalului Prahova — Secția penală și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 371D/2016.

4. Prin Încheierea nr. 118 din 23 martie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 8.206/105/2015/a8, **Tribunalul Prahova — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 172 alin. (10) din Codul de procedură penală.** Excepția a fost ridicată de Cristian Ilie în procedura de verificare, din oficiu, a legalității și temeiniciei măsurilor preventive luate față de inculpați. Prin Rechiuzitorul nr. 494/D/P/2015 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție — Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism — Serviciul Teritorial Ploiești s-a dispus trimiterea în judecată, printre alții, a inculpatului Cristian Ilie, pentru săvârșirea infracțiunilor de evaziune fiscală, în forma continuată, și spălare a banilor, în forma continuată, cauza penală aflându-se în faza camerei preliminare în care autorul excepției a solicitat excluderea raportului de constatare tehnico-științifică în specialitatea contabilă întocmit de inspectorii Agenției Naționale de Administrare Fiscală detașați în cadrul parchetului.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită. Magistratul-asistent referă asupra cauzei și arată că, la dosar, partea Ministerul Finanțelor Publice, prin Agenția Națională de Administrare Fiscală, a comunicat concluzii scrise prin care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care solicită respingerea, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, reținând că normele procesual penale criticate sunt similare reglementării din Codul de procedură penală anterior, acestea din urmă fiind, de asemenea, supuse controlului de constituționalitate. Arată că specialiștii din cadrul organelor judiciare care realizează constatarea din dispoziția procurorului au statutul reglementat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 74/2013 privind unele măsuri pentru îmbunătățirea și reorganizarea activității Agenției Naționale de Administrare Fiscală, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, potrivit art. 3 alin. (4) din acest act normativ, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, inspectorii antifraudă din cadrul Direcției de combatere a fraudelor

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autorul susține, în esență, că sintagma „care funcționează în cadrul organelor judiciare sau din afara acestora”, din cuprinsul art. 172 alin. (10) din Codul de procedură penală, este neconstituțională, fiind lipsită de previzibilitate și claritate, întrucât, pe de o parte, „nu se precizează exact sub ce mod funcționează specialiștii în cadrul organelor judiciare”, iar, pe de altă parte, „nu se

precizează exact care sunt specialiștii din afara organelor judiciare care pot efectua astfel de constatări”.

6. **Tribunalul Prahova — Secția penală** opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, argumentele aduse de inculpat în motivarea sa nefiind pertinente, atât timp cât prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 74/2013 privind unele măsuri pentru îmbunătățirea și reorganizarea activității Agenției Naționale de Administrare Fiscală, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative s-a clarificat statutul inspectorilor antifraudă detașați în cadrul parchetelor pe posturi de specialiști, persoane care, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, efectuează, din dispoziția procurorului, conform art. 3 alin. (4) din ordonanță: a) constatări tehnico-științifice, care constituie mijloace de probă, în condițiile legii; b) investigații financiare în vederea indisponibilizării de bunuri; c) orice alte verificări în materie fiscală dispuse de procuror.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate invocate.

8. **Guvernul** consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Reține că expertiza și constatarea sunt procedee probatorii, constituind modalități prin care se obțin mijloace de probă. Astfel, efectuarea expertizei se concretizează într-un raport de expertiză, iar constatarea, într-un raport de constatare, cele din urmă fiind mijloace de probă. În ceea ce privește constatarea, din prevederile art. 172 alin. (9) din Codul de procedură penală, reține că aceasta se poate dispune numai în cursul urmăririi penale, are caracter facultativ, necesitatea sa fiind lăsată la aprecierea organului de urmărire penală, poate fi justificată de existența unui pericol de dispariție a unor mijloace de probă sau de schimbarea unor situații de fapt ori de necesitatea lămuririi urgente a unor fapte sau împrejurări ale cauzei, se limitează la datele, informațiile și materialul puse la dispoziție sau indicate de organul de urmărire penală. Observă că, spre deosebire de expertiză, în cazul căreia părțile sunt înștiințate despre obiectul său, pot formula obiective și pot solicita numirea unui specialist/expert-parte, în cazul constatării părțile nu beneficiază de aceste drepturi. În această materie însă legiuitorul recunoaște inculpatului, celorlalte părți și subiecților procesuali dreptul de a lua cunoștință de conținutul raportului de constatare și de a contesta concluziile acestuia, caz în care devine obligatorie pentru organul judiciar dispunerea unei expertize [art. 172 alin. (12) din Codul de procedură penală]. Reține că diferența de regim juridic dintre expertiză și constatare a fost explicată în doctrină prin „caracterul strict tehnic al aprecierilor înscrise în raportul de constatare, care exclud comentarii sau propuneri de ordin juridic”, dar și prin circumstanțele speciale în care aceasta poate fi dispusă, și care justifică urgența în efectuarea sa. Apreciază că, prin faptul că i se recunoaște inculpatului dreptul de a-i fi adus la cunoștință raportul de constatare, dreptul de a contesta concluziile procurorului și de a obține administrarea unei expertize, legiuitorul asigură caracterul efectiv al dreptului la apărare. De asemenea, întrucât, conform art. 103 alin. (1) din Codul de procedură penală, valoarea probatorie a raportului de constatare nu este dinainte stabilită, ci se apreciază de către organul judiciar în contextul întregului probatoriu administrat, apreciază că nu se încalcă dreptul la un proces echitabil.

9. **Avocatul Poporului** apreciază că prevederile art. 172 alin. (10) din Codul de procedură penală sunt constituționale. Evidențiază faptul că activitatea de expertiză tehnică judiciară și extrajudiciară, precum și modul de dobândire a calității de expert tehnic se organizează și se desfășoară în condițiile prevăzute de Ordonanța Guvernului nr. 2/2000, cu modificările și completările ulterioare. Potrivit actului normativ indicat este expert tehnic judiciar orice persoană fizică ce dobândește această calitate în condițiile ordonanței și este înscrisă în tabelul

nominal cuprinzând experții tehnici judiciari, întocmit pe specialități și pe județe, respectiv pe municipiul București. Expertul tehnic judiciar este expert oficial și poate fi numit de organele de urmărire penală, de instanțele judecătorești sau de alte organe cu atribuții jurisdicționale pentru efectuarea de expertize tehnice judiciare. Reține că, în cadrul unui proces penal, pentru efectuarea unei expertize este necesar ca persoana desemnată în acest sens să fie specializată și recunoscută ca făcând parte din corpul experților tehnici judiciari. Astfel, instanța va desemna expertul care să efectueze expertiza dintre experții oficiali din laboratoare sau instituții de specialitate ori dintre experții independenți autorizați din țară sau din străinătate. Cât privește lipsa de imparțialitate a experților apreciază că această susținere nu poate fi reținută, întrucât legiuitorul a instituit incompatibilitățile judecătorului și pentru expert, prin art. 64 din Codul de procedură penală. Pe de altă parte, la efectuarea expertizei pot participa și experți independenți autorizați, numiți la solicitarea părților sau a subiecților procesuali principali, cu aplicarea prevederilor art. 173 alin. (4) teza întâi din Codul de procedură penală, potrivit căreia „Părțile și subiecții procesuali principali au dreptul să solicite ca la efectuarea expertizei să participe un expert recomandat de acestea.” Față de cele reținute apreciază că legiuitorul a creat premisele unui proces echitabil, în cadrul căruia părțile implicate beneficiază de suficiente garanții pentru respectarea dreptului la apărare, în condițiile în care inculpatul are posibilitatea să solicite și să administreze toate probele necesare și utile cauzei. În ceea ce privește lipsa de claritate și previzibilitate a textului legal apreciază că această susținere nu poate fi reținută. În acest sens face referire la jurisprudența constantă a Curții Europene a Drepturilor Omului, potrivit căreia, din cauza generalității legilor, conținutul acestora nu poate prezenta o precizie absolută, folosirea unor caracterizări generale fiind preferată unor liste exhaustive.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 172 alin. (10) din Codul de procedură penală, având următorul conținut: „*Constatarea este efectuată de către un specialist care funcționează în cadrul organelor judiciare sau din afara acestora.*”

13. Autorul excepției susține că prevederile de lege criticate contravin atât dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (5) potrivit căreia respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie, art. 15 alin. (1) potrivit căreia cetățenii beneficiază de drepturile și libertățile consacrate prin Constituție și prin alte legi și au obligațiile prevăzute de acestea, art. 21 referitor la liberul acces la justiție și dreptul la un proces echitabil și art. 24 alin. (1) privind dreptul la apărare, cât și prevederilor art. 6 paragraful 1 privind dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că procedeele probatorii numite „constatare” presupune examinarea unor situații de fapt, mijloace de probă sau persoane de către specialiști, medici legiști sau tehnicieni care funcționează în cadrul organului de urmărire penală ori în cadrul altor organe, când există pericol de dispariție a mijloacelor de

probă sau de schimbare a unor situații de fapt, ori este necesară lămurirea urgentă a unor fapte sau împrejurări ale cauzei. Potrivit art. 172 alin. (9) din Codul de procedură penală, constatările se dispun când sunt întrunite două condiții, respectiv există pericol de dispariție a unor mijloace de probă sau de schimbare a unor situații de fapt ori este necesară lămurirea urgentă a unor fapte sau împrejurări ale cauzei. Așadar, ceea ce este specific în cazul constatării, ca mijloc de probă, este urgența, consemnarea anumitor elemente care constituie probe în procesul penal, înainte ca acestea să dispară sau să fie distruse sub acțiunea timpului sau prin acțiunea persoanelor implicate. Prin constatare se stabilește dacă elementele de la locul faptei constituie indicii sau pot conduce la suspiciunea rezonabilă că a fost săvârșită o faptă penală.

15. Curtea reține că efectuarea unei constatări se poate dispune numai în cursul urmăririi penale, prin ordonanță, de organul de urmărire penală, constatarea având caracter facultativ. Constatarea se efectuează de către un specialist care funcționează în cadrul organelor judiciare sau din afara acestora, asupra persoanei, materialului și datelor puse la dispoziție sau indicate de către organul de urmărire penală. Potrivit art. 181¹ din Codul de procedură penală, obiectul constatării, întrebările la care trebuie să răspundă specialistul și termenul în care urmează a fi efectuată lucrarea constatării sunt stabilite de organul de urmărire penală prin ordonanță, iar rezultatul activității desfășurate de specialist se consemnează într-un raport de constatare care va cuprinde descrierea operațiilor efectuate de specialist, a metodelor, programelor și echipamentelor utilizate și concluziile constatării.

16. Totodată, Curtea reține că, potrivit art. 172 alin. (12) din Codul de procedură penală, după finalizarea raportului de constatare, concluziile raportului de constatare pot fi contestate de părți sau subiecții procesuali principali, în această situație organul judiciar putând dispune efectuarea unei expertize. Se poate dispune efectuarea unei expertize și atunci când, deși raportul de constatare nu este contestat, față de complexitatea cauzei, organul judiciar apreciază că este necesară întocmirea unui raport de expertiză. Totodată, după finalizarea raportului de constatare, când organul judiciar apreciază că este necesar, se poate solicita opinia unui expert.

17. Potrivit art. 172 alin. (10) din Codul de procedură penală, criticat în prezenta cauză, specialiștii care pot efectua constatări funcționează în cadrul organului de urmărire penală sau în afara organelor de urmărire penală. Curtea reține că, în prezenta cauză, prin Rechizitoriul nr. 494/D/P/2015 al Pachetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție — Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism — Serviciul Teritorial Ploiești s-a dispus trimiterea în judecată, printre alții, a inculpatului Cristian Ilie, pentru săvârșirea infracțiunilor de evaziune fiscală, în forma continuată, și spălare a banilor, în forma continuată, cauza penală aflându-se în faza camerei preliminare în care autorul excepției a solicitat excluderea raportului de constatare tehnico-științifică în specialitatea contabilitate întocmit de inspectorii Agenției Naționale de Administrare Fiscală detașați în cadrul parchetului.

18. Față de susținerile autorului excepției din prezenta cauză, Curtea reține că, potrivit art. 3 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 74/2013 privind unele măsuri pentru îmbunătățirea și reorganizarea activității Agenției Naționale de Administrare Fiscală, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, inspectorii antifraudă din cadrul Direcției de combatere a fraudelor sunt detașați în cadrul parchetelor, în condițiile legii, pe posturi de specialiști, în vederea acordării de suport tehnic de specialitate procurorului în efectuarea urmăririi penale în cauzele având ca obiect infracțiuni economico-financiare, în scopul efectuării cu celeritate și în mod temeinic a activităților de descoperire și de urmărire a infracțiunilor economico-financiare, pentru clarificarea unor aspecte tehnice în activitatea de urmărire penală. În exercitarea atribuțiilor de serviciu, inspectorii antifraudă din cadrul Direcției

de combatere a fraudelor efectuează, din dispoziția procurorului, constatări tehnico-științifice, care constituie mijloace de probă, în condițiile legii, investigații financiare în vederea indisponibilizării de bunuri, orice alte verificări în materie fiscală dispuse de procuror [art. 3 alin. (4)]. Totodată, potrivit art. 4 alin. (1) din același act normativ, inspectorii antifraudă detașați în cadrul parchetelor își desfășoară activitatea sub autoritatea exclusivă a conducătorului parchetului în cadrul căruia funcționează.

19. Totodată, Curtea reține că, prin Decizia nr. 190 din 3 aprilie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 385 din 23 mai 2014, a realizat un control de constituționalitate cu privire la art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 244 din 11 aprilie 2002, aprobată cu modificări prin Legea nr. 503/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 523 din 18 iulie 2002, cu modificările și completările ulterioare, respingând, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate. Potrivit dispozițiilor de lege criticate, „(1) În cadrul Direcției Naționale Anticorupție sunt numiți, prin ordin al procurorului șef al acestei direcții, cu avizul ministerelor de resort, specialiști cu înaltă calificare în domeniul economic, financiar, bancar, vamal, informatic, precum și în alte domenii, pentru clarificarea unor aspecte tehnice în activitatea de urmărire penală. (2) Specialiștii prevăzuți la alin. (1) au calitatea de funcționar public și își desfășoară activitatea sub directa conducere, supraveghere și control nemijlocit al procurorilor din Direcția Națională Anticorupție. Specialiștii au drepturile și obligațiile prevăzute de lege pentru funcționarii publici, cu excepțiile menționate în prezenta ordonanță de urgență. De asemenea, specialiștii beneficiază, în mod corespunzător, de drepturile prevăzute la art. 26 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 177/2002 privind salarizarea și alte drepturi ale magistraților, cu modificările și completările ulterioare. (3) Constatarea tehnico-științifică efectuată din dispoziția scrisă a procurorului de specialiștii prevăzuți la alin. (1) constituie mijloc de probă, în condițiile legii. (4) Constatările tehnico-științifice și expertizele pot fi efectuate și de alți specialiști sau experți din instituții publice sau private române sau străine, organizate potrivit legii, precum și de specialiști sau experți individuali autorizați sau recunoscuți, potrivit legii.”

20. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea a constatat că dispozițiile art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 întrunesc exigențele impuse de un proces echitabil, inclusiv cea referitoare la necesitatea respectării principiului egalității armelor de care părțile pot dispune în cadrul unei proceduri judiciare. Astfel, în acord cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, Curtea a reținut că partea interesată are posibilitatea ca, odată cu prezentarea materialului de urmărire penală, în condițiile art. 250—254 din Codul de procedură penală (din 1968) să ia cunoștință de existența constatării tehnico-științifice ca mijloc de probă efectuat de specialiștii din cadrul Direcției Naționale Anticorupție. Subsecvent, poate formula obiecțiuni la raportul de constatare sau se poate contesta în fața instanței de judecată, în condiții de contradictorialitate, mijlocul de probă respectiv. De asemenea, Curtea a observat că, în procesul deliberării, judecătorul verifică și evaluează materialul probator și își fundamentează soluția pe întregul probatoriu administrat în cauză, prin coroborarea și aprecierea probelor, iar nu prin raportarea exclusivă la constatările tehnico-științifice întocmite de specialiștii prevăzuți de textele de lege criticate, astfel că informațiile conținute în constatările tehnico-științifice nu pot crea în mod concret riscul unui abuz de procedură.

21. Totodată, cu privire la statutul specialiștilor din cadrul Direcției Naționale Anticorupție, Curtea a constatat că faptul că aceștia își desfășoară activitatea sub directa conducere, supraveghere și sub controlul nemijlocit al procurorilor nu echivalează cu lipsa de obiectivitate sau de imparțialitate a acestora. Pe de altă parte, soluția legislativă este firească, de vreme ce procurorul supraveghează întreaga urmărire penală

(în același sens, Decizia nr. 133 din 7 martie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 209 din 12 aprilie 2013, și Decizia nr. 242 din 21 mai 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 415 din 9 iulie 2013).

22. Curtea a constatat, totodată, că simpla abrogare a alineatelor (3) și (4) ale art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002, prin legea de punere în aplicare a noului Cod de procedură penală, nu poate fi considerată în sine un argument de neconstituționalitate și un element de noutate în măsură să conducă la un revirement jurisprudențial, mai ales că dispozițiile art. 172 alin. (7), (9) și (10) din noul Cod de procedură penală preiau soluția legislativă cuprinsă în art. 11 alin. (3) și (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002, abrogarea acestora din urmă având ca scop eliminarea normelor redundante. Astfel, art. 172 din noul Cod de procedură penală prevede că, în anumite cazuri, organul de urmărire penală poate solicita opinia unor specialiști care funcționează în cadrul organelor judiciare sau în afara acestora. Rapoartele de constatare întocmite de acești specialiști constituie, potrivit art. 97 alin. (2) lit. e) din noul Cod de procedură penală, un mijloc de probă, în condițiile în care art. 5 alin. (2) din același cod prevede că organele de urmărire penală au obligația de a strânge și de a administra probe atât în favoarea, cât și în defavoarea suspectului sau inculpatului. În plus, judecata se desfășoară de către o instanță independentă și imparțială, în condiții de publicitate, oralitate și contradictorialitate, iar judecătorul își fundamentează soluția pe întregul probatoriu administrat în cauză, verificând, evaluând și coroborând probele care nu au valoare prestabilită.

23. Considerentele precitate, care au fundamentat deciziile Curții Constituționale anterior menționate, își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

24. Cu privire la susținerea autorului excepției referitoare la lipsa de claritate și previzibilitate a sintagmei „*specialist care funcționează în cadrul organelor judiciare*”, din cuprinsul art. 172 alin. (10) din Codul de procedură penală, Curtea reține că specialiștii care funcționează în cadrul organului de urmărire penală și care pot efectua constatări tehnico-științifice sunt, astfel cum s-a arătat, persoanele numite, în condițiile art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Departamentul Național Anticorupție, prin ordin al procurorului șef al Direcției Naționale Anticorupție, cu avizul ministerelor de resort, specialiști cu înaltă calificare în domeniul economic, financiar, bancar, vamal, informatic, precum și în alte domenii, pentru clarificarea unor aspecte tehnice în activitatea de urmărire penală și care au calitatea de funcționar public și își desfășoară activitatea sub directa conducere, supraveghere și control nemijlocit al procurorilor din Direcția Națională Anticorupție având drepturile și obligațiile prevăzute de lege pentru funcționarii publici. Totodată, potrivit art. 8 din Ordonanța

de urgență a Guvernului nr. 78/2016 pentru organizarea și funcționarea Direcției de Investigare a Infraacțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, în Direcția de Investigare a Infraacțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism se încadrează specialiști în domeniul prelucrării și valorificării informațiilor, economic, financiar, bancar, vamal, informatic, precum și în alte domenii, pentru clarificarea unor aspecte tehnice sau de specialitate în activitatea de urmărire penală, numiți prin ordin al procurorului-șef al Direcției de Investigare a Infraacțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, care au calitatea de funcționar public, își desfășoară activitatea sub directa conducere, supraveghere și control nemijlocit al procurorilor din Direcția de Investigare a Infraacțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism și au drepturile și obligațiile prevăzute de lege pentru funcționarii publici. Potrivit alin. (5) al art. 8 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 78/2016, constatarea tehnico-științifică efectuată din dispoziția scrisă a procurorului de către specialiștii menționați anterior constituie mijloc de probă, în condițiile Codului de procedură penală.

25. În aceste condiții, Curtea nu poate reține lipsa de claritate și previzibilitate a sintagmei „*specialist care funcționează în cadrul organelor judiciare*”, prin dispozițiile actelor normative precitate, legiuitorul, conform atribuțiilor sale constituționale prevăzute la art. 61 alin. (1) din Constituție și în marja de apreciere prevăzută de acestea, reglementând implicarea în activitatea Direcției Naționale Anticorupție și a Direcției de Investigare a Infraacțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism a unor persoane cu o înaltă calificare în domeniul economic, financiar, bancar, vamal, informatic, precum și în alte domenii de competență ale acestor direcții, în vederea clarificării unor aspecte tehnice în activitatea de urmărire penală.

26. Deși norma procesual penală criticată nu definește sintagma „*specialist care funcționează în cadrul organelor judiciare*”, astfel cum solicită autorul excepției, prin actele normative precitate, legiuitorul a stabilit domeniile de competență ale specialiștilor ce urmează să își desfășoare activitatea în cadrul organelor judiciare menționate, condițiile de numire a acestora și statutul lor, așa încât nu se poate reține încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 1 alin. (5). Totodată, constatările tehnico-științifice efectuate de către acești specialiști constituie mijloc de probă, în sensul dispozițiilor art. 172 și următoarele din Codul de procedură penală, iar acest mijloc de probă poate fi contestat de către părțile interesate, atât în cadrul procedurii în camera preliminară, prin invocarea de excepții referitoare la legalitatea și temeinicia actelor de urmărire penală, cât și în etapa judecătii, conform dispozițiilor procesual penale referitoare la administrarea probelor.

27. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Resping, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Cristian Ilie în Dosarul nr. 8.206/105/2015/a8 al Tribunalului Prahova — Secția penală și constată că dispozițiile art. 172 alin. (10) din Codul de procedură penală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Prahova — Secția penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 15 decembrie 2016.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Mihaela Ionescu

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind alocarea temporară, pentru luna februarie a anului 2017, a unor sume din venituri din privatizare ordonatorului principal de credite cu rol de Autoritate de management pentru Programul operațional Inițiativa pentru întreprinderile mici și mijlocii (POIIMM)

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 5 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/2015 privind gestionarea financiară a fondurilor europene pentru perioada de programare 2014—2020, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 105/2016, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) În scopul asigurării necesarului de finanțare al Autorității de management pentru Programul operațional Inițiativa pentru întreprinderile mici și mijlocii, finanțat din fonduri europene structurale și de investiții, denumit în continuare *POIIMM*, aferent lunii februarie a anului 2017, se aprobă alocarea temporară din venituri din privatizare de către Ministerul Finanțelor Publice a sumei de 74.052.000 euro, aferentă instrumentelor financiare finanțate din fonduri europene, în vederea efectuării plății solicitate de către Fondul European de Investiții prin cererea de plată.

(2) Ordonatorul principal de credite cu rol de Autoritate de management pentru *POIIMM*, care beneficiază de prevederile alin. (1), este Ministerul Dezvoltării Regionale, Administrației Publice și Fondurilor Europene.

(3) Procentul de 90% din suma alocată Autorității de management pentru *POIIMM* din venituri din privatizare și utilizată, în valoarea de 66.646.800 euro, va fi rambursată Ministerului Finanțelor Publice, în euro, din sumele restituite cu această destinație de către Comisia Europeană, până la data de 29 septembrie 2017.

(4) Diferența de 10% din suma alocată Autorității de management pentru *POIIMM* din venituri din privatizare și utilizată, în valoare de 7.405.200 euro, va fi rambursată Ministerului Finanțelor Publice, în euro, din sumele restituite cu această destinație de către Comisia Europeană, până la data de 30 iunie 2018.

Art. 2. — (1) Ministerul Finanțelor Publice, prin Direcția generală de trezorerie și datorie publică, efectuează transferul integral, în euro, al sumei prevăzute la art. 1 alin. (1) în termen de două zile lucrătoare de la data solicitării de către Autoritatea de certificare.

(2) Suma în euro prevăzută la art. 1 alin. (1) se transferă din contul 321680000EUR „Disponibil la vedere. Alte depozite atrase MFP/EURO”, deschis la Banca Națională a României pe numele Ministerului Finanțelor Publice, în contul analitic denominat în euro 3216800815EUR „Disponibil din contribuția financiară a UE reprezentând fonduri europene structurale și de investiții (FESI) și fondul de ajutor european destinat celor mai defavorizate persoane (FEAD) aferente politicii de coeziune pentru perioada de programare 2014—2020”, deschis la Banca Națională a României și administrat de Autoritatea de certificare.

(3) Autoritatea de certificare efectuează transferul sumei în euro prevăzute la art. 1 alin. (1) în contul de disponibil deschis pe numele ordonatorului principal de credite cu rol de Autoritate de management pentru *POIIMM*, integral, pe baza solicitării de fonduri a autorității de management, cuprinzând cererea de plată înregistrată la autoritatea de management.

(4) Autoritatea de management pentru *POIIMM* are obligația efectuării plății în contul Fondului European de Investiții, din

suma transferată de Autoritatea de certificare potrivit prevederilor alin. (3), în termen de 10 zile.

(5) Ordonatorul principal de credite cu rol de Autoritate de management pentru *POIIMM* și Autoritatea de certificare restituie Ministerului Finanțelor Publice suma în euro neutilizată din venituri din privatizare în contul prevăzut la alin. (2), până la data de 15 martie 2017.

(6) Autoritatea de management notifică Autoritatea de certificare cu privire la cheltuirea integrală a sumei transferate potrivit alin. (3) sau cu privire la restituirea sumei neutilizate, prevăzute la alin. (5), în termen de două zile lucrătoare de la efectuarea operațiunii.

Art. 3. — (1) Reconstituirea veniturilor din privatizare se realizează conform prevederilor art. 1 alin. (3) și (4) de ordonatorul principal de credite cu rol de autoritate de management prin intermediul Autorității de certificare, din sumele primite de la Comisia Europeană, ca urmare a transmiterii către aceasta a aplicației de plată aferentă *POIIMM*. Autoritatea de management pentru *POIIMM* are obligația transmiterii la Autoritatea de certificare, în termen de 10 zile calendaristice de la data primirii notificării privind desemnarea autorităților, a declarației de cheltuieli eligibile, potrivit prevederilor cadrului legal național și al Uniunii Europene, a cărei valoare totală aferentă finanțării din instrumente financiare să fie cel puțin egală cu valoarea sumei primite. Autoritatea de certificare va asigura procesarea și transmiterea declarației de cheltuieli către Comisia Europeană în termen de 20 de zile lucrătoare de la data primirii acesteia de la autoritatea de management, în condițiile în care nu este necesară întreruperea termenului de procesare ca urmare a identificării unor deficiențe.

(2) Reconstituirea sumei transferate potrivit art. 2 alin. (3) se va efectua prin transferarea sumei în euro din contul denominat în euro 3216800815EUR „Disponibil din contribuția financiară a UE reprezentând fonduri europene structurale și de investiții (FESI) și fondul de ajutor european destinat celor mai defavorizate persoane (FEAD) aferente politicii de coeziune pentru perioada de programare 2014—2020”, deschis la Banca Națională a României pe numele Autorității de certificare din cadrul Ministerului Finanțelor Publice, în contul „Disponibil la vedere. Alte depozite atrase MFP/EURO”, deschis la Banca Națională a României pe numele Ministerului Finanțelor Publice, potrivit notificării autorității de management prevăzută la art. 2 alin. (6).

Art. 4. — Suma în euro încasată potrivit art. 2 alin. (5) și art. 3 alin. (2), până la concurența totală a sumei alocate de Ministerul Finanțelor Publice potrivit art. 1 alin. (1), se înregistrează ca venituri din privatizare în valută și se stinge obligația de restituire a sumei alocate din venituri din privatizare în euro a ordonatorului principal de credite cu rol de Autoritate de management pentru *POIIMM*.

PRIM-MINISTRU
SORIN MIHAI GRINDEANU

Contrasemnează:

Viceprim-ministru,
ministrul dezvoltării regionale, administrației publice
și fondurilor europene,
Sevil Shhaideh

Ministrul delegat pentru fonduri europene,
Mihaela Virginia Toader
Ministrul finanțelor publice,
Viorel Ștefan

București, 23 februarie 2016.
Nr. 60.

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI**GUVERNUL ROMÂNIEI****PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind eliberarea domnului Radu Horia Dorcioman, la cerere,
din funcția de secretar de stat la Ministerul Comunicațiilor
și Societății Informaționale**

Având în vedere Cererea domnului Radu Horia Dorcioman, înregistrată la Cabinetul prim-ministrului cu nr. 5/1.372 din 22 februarie 2017,

în temeiul art. 15 lit. d) și al art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — La data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Radu Horia Dorcioman se eliberează, la cerere, din funcția de secretar de stat la Ministerul Comunicațiilor și Societății Informaționale.

PRIM-MINISTRU

SORIN MIHAI GRINDEANU Contrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Mihai Busuioc

București, 23 februarie 2017.

Nr. 190.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****pentru numirea domnului Cătălin Cosmin Olteanu
în funcția de secretar de stat la Ministerul Finanțelor Publice**

În temeiul art. 15 lit. d) și al art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Cătălin Cosmin Olteanu se numește în funcția de secretar de stat la Ministerul Finanțelor Publice.

PRIM-MINISTRU

SORIN MIHAI GRINDEANU Contrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Mihai Busuioc

București, 23 februarie 2017.

Nr. 191.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****pentru numirea domnului Stetco Istrate
în funcția de secretar de stat la Ministerul Apelor și Pădurilor**

În temeiul art. 15 lit. d) și al art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Stetco Istrate se numește în funcția de secretar de stat la Ministerul Apelor și Pădurilor.

PRIM-MINISTRU

SORIN MIHAI GRINDEANU Contrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Mihai Busuioc

București, 23 februarie 2017.

Nr. 192.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****pentru numirea domnului Cosmin Răzvan Butuza
în funcția de secretar de stat la Ministerul Tineretului
și Sportului**

În temeiul art. 15 lit. d) și al art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Cosmin Răzvan Butuza se numește în funcția de secretar de stat la Ministerul Tineretului și Sportului.

PRIM-MINISTRU

SORIN MIHAI GRINDEANU Contrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Mihai Busuioc

București, 23 februarie 2017.

Nr. 193.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****pentru numirea domnului Maricel Floricel Dima
în funcția de subsecretar de stat la Ministerul Agriculturii
și Dezvoltării Rurale**

În temeiul art. 15 lit. d) și al art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Maricel Floricel Dima se numește în funcția de subsecretar de stat la Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale.

PRIM-MINISTRU

SORIN MIHAI GRINDEANU Contrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Mihai Busuioc

București, 23 februarie 2017.

Nr. 194.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****pentru numirea domnului Adrian Marius Rîndunică
în funcția de secretar de stat la Ministerul Muncii
și Justiției Sociale**

În temeiul art. 15 lit. d) și al art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Adrian Marius Rîndunică se numește în funcția de secretar de stat la Ministerul Muncii și Justiției Sociale.

PRIM-MINISTRU

SORIN MIHAI GRINDEANU Contrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Mihai Busuioc

București, 23 februarie 2017.

Nr. 195.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind numirea domnului Emil Niță
în funcția de vicepreședinte al Autorității Naționale
pentru Protecția Consumatorilor**

În temeiul art. 15 lit. a) și al art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, precum și al art. 5 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 700/2012 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Emil Niță se numește în funcția de vicepreședinte al Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor.

PRIM-MINISTRU

SORIN MIHAI GRINDEANU Contrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Mihai Busuioc

București, 23 februarie 2017.

Nr. 196.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind numirea domnului Lucian Puiu Georgescu
în funcția de secretar de stat la Ministerul Cercetării
și Inovării**

În temeiul art. 15 lit. d) și al art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Lucian Puiu Georgescu se numește în funcția de secretar de stat la Ministerul Cercetării și Inovării.

PRIM-MINISTRU

SORIN MIHAI GRINDEANU Contrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Mihai Busuioc

București, 23 februarie 2017.

Nr. 197.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****pentru eliberarea doamnei Simona Olimpia Negru
din funcția de secretar de stat la Ministerul Mediului**

În temeiul art. 15 lit. d) și al art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — La data intrării în vigoare a prezentei decizii, doamna Simona Olimpia Negru se eliberează din funcția de secretar de stat la Ministerul Mediului.

PRIM-MINISTRU

SORIN MIHAI GRINDEANU Contrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Mihai Busuioc

București, 23 februarie 2017.

Nr. 198.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****pentru numirea doamnei Simona Olimpia Negru
în funcția de secretar de stat la Ministerul Apelor
și Pădurilor**

În temeiul art. 15 lit. d) și al art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, doamna Simona Olimpia Negru se numește în funcția de secretar de stat la Ministerul Apelor și Pădurilor.

PRIM-MINISTRU

SORIN MIHAI GRINDEANU Contrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Mihai Busuioc

București, 23 februarie 2017.

Nr. 199.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind eliberarea domnului Gabril Petre
din funcția de președinte, cu rang de secretar de stat,
al Comisiei Naționale pentru Controlul Activităților Nucleare**

În temeiul art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 7 alin. (1) din Regulamentul de organizare și funcționare a Comisiei Naționale pentru Controlul Activităților Nucleare, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.627/2003, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — La data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Gabril Petre se eliberează din funcția de președinte, cu rang de secretar de stat, al Comisiei Naționale pentru Controlul Activităților Nucleare.

PRIM-MINISTRU

SORIN MIHAI GRINDEANU Contrasemnează:Secretarul general al Guvernului,
Mihai Busuioc București, 23 februarie 2017.
Nr. 200.**GUVERNUL ROMÂNIEI****PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind numirea domnului Cristian Gentea
în funcția de președinte, cu rang de secretar de stat,
al Comisiei Naționale pentru Controlul Activităților Nucleare**

În temeiul art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 7 alin. (1) din Regulamentul de organizare și funcționare a Comisiei Naționale pentru Controlul Activităților Nucleare, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.627/2003, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Cristian Gentea se numește în funcția de președinte, cu rang de secretar de stat, al Comisiei Naționale pentru Controlul Activităților Nucleare.

PRIM-MINISTRU

SORIN MIHAI GRINDEANU Contrasemnează:Secretarul general al Guvernului,
Mihai Busuioc București, 23 februarie 2017.
Nr. 201.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2017 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55
8.	Colecția Legislația României	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2017 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

